

LA DEG IKKE HJERNEVASKE

Til all norsk ungdom vil vi gjerne si dette: Når det gjelder Nasjonal Samling og hva som hendte her i landet under okkupasjonen, så er du i virkeligheten utsatt for en hjernevask av enorme dimensjoner. Fremdeles er det seierherrene fra den gang som behersker såvel hele det politiske apparat som alle massemedia og selvfølgelig alle utdanningsinstitusjoner. Disse seierherrene er ute etter to ting: For det første å kamuflere sine egne feilgrep og forsømmelser ved å sverte sin motpart, og for det annet å utstyre seg selv med glorie ved å beskrive oss NS-

folk som djevlige. Og de har sørt for at det fremdeles er direkte farlig å ta til motmæle mot dem.

Nesten alt som skrives om NS og vår politikk er enten direkte løgnaktig, grovt forvrengt eller totalt misforstått. Det skyldes ikke alltid at de som skriver eller taler om dette er seg selv eller forvrengningen bevisst, men rett og slett at det gjennom 33 år er vevet et slikt nettverk av løgner at det er vanskelig selv med god vilje å se sannheten som dette nettverk skjuler. Det gjelder selvfølgelig i særlig grad de unge og yngre mennes-

ker som selv ingen erfaring har om hva som virkelig skjedde den gang.

Derfor, du unge menneske som søker sannheten om livet og historien: Vær oppmerksom på at du er utsatt for en enorm hjernevask om disse ting, og at et overmektig establishment har en solid interesse av at du forblir hjernevasket. Det er ikke i dag så lett å finne frem til sannheten, men forsøk ihvertfall de veier til å finne den som fortsatt står åpne. Døm så selv.

Så enormt sterk er denne hjernevaskingen at vi til og med har truffet noen av våre egne

som har begynt å tvile på sine minner og erfaringer fra den gang. Det jeg gjorde og var med på, sier de, var en ærlig kamp for at Norge skulle overleve og gjenvinne sin frihet, men kanskje var det ting jeg ikke visste om som var nettopp så forferdelige som massemedia forteller?

Det er nettopp hensikten med den enorme styrtsjø av løgner, forvrengninger og uetterretteligheter å få oss til å tenke slik, til å vekke et skyldkompleks i oss. De vet at får de det til, da har vi tapt vår kamp mot uretten og for sannheten.

99,9% av alle NS-folk vet

at de bar Norge og Norges sak i sine hjerter, at de kjempet og ofret mer for fedrelandet enn de aller fleste andre. Ingen som selv var med, må la seg hjernevaske til å tro at andre NS-folk var dårligere enn de selv.

Påkjenningen er hard for oss alle, og lite har vi oppnådd ved vår kamp mot en totalt overmektig og fullstendig hensynsløs motstander gjennom alle disse år etter krigen. Men vi akter å holde ut i den overbevisning at sannhets sak vil seire tross utallige nederlag og en hjernevask som man heldigvis sjelden ser maken til.

Et folk som ikke tar vare på sin arv, bærer oppløsningen i seg

«Vi må være på vakt mot nasjonalt hovmot og kulturarroganse, men heller ikke glemme at de historiske byggverk og miljøer kan danne en beskyttende ring rundt et folk i en krisesituasjon. Hvorfor måtte polakkene gjenoppbygge Warszawa nøyaktig slik byen så ut før den ble jevnet med jorden? Hvorfor måtte vi gjenreise Håkonshallen øyeblikkelig etter krigen? Selvfølgelig fordi menneskene trenger den sikkerhet fortiden gir. En nasjon som ikke tar vare på sin arv og er rede til å forsvare den, har oppløsende tendenser i seg.»

Det er betryggende å konstatere at det er vår nye riksantikvar, Stephan Tschudi-Madsen, som sier dette i et intervju med Aftenposten (10/6 mrg.) I en tid da man er igang med å redusere historieundervisningen i absurdum, i et miljø der det ikke er god tone å snakke om nasjonalt særpreg og nasjonale verdier, gjør det godt å se at ihvertfall noen av våre myndighetspersoner forstår betydningen av å ta vare på den arv som tidligere slekter har gitt oss både som hjelp og forpliktelse.

Stephan Tschudi-Madsen vet selvfølgelig at de bygninger og monumenter han steller med, er og betyr noe langt ut over sin fysiske struktur. De står der som symboler på den åndelige arv som er det norske folks moralske rygggrad og dets daglige veileder i livets kamp. Et trygt og sikkert miljø, et klart sett av normer er noe de aller fleste trenger for å leve et liv i harmoni og balanse. Derfor er den største katastrofe i dagens Norge den at nedbrytende krefter så langt på

(Forts. side 6)

STATEN PREMIERER PAPIRLØSE EKTESKAP OG SKILSMISSER

Norge er idag eneste landet i verden som gir stønad til ugifte mødre som en del av sosialtrygdesystemet.

I folketrygdens første år, 1967, ble det utbetalt 35 millioner kroner i slik stønad, mens tallet i 1978 kommer opp i hele 260 millioner. (!)

Trygden, slik den er utformet, er hovedgrunnen til de økende antall papirløse ekteskap og i tillegg er den medvirkende til at titusener ekteskap oppløses, men hvor kvinne og mann fortsatt blir boende sammen.

Som *ugift* og som regel med mindreårige barn får kvinnen en lang rekke fordeler gjennom trygd og sosialstøtte, og sammen med mannens lønn kommer årsinntekten opp i et beløp som frister særlig yngre mennesker til pro-forma skilsmisser.

Vi skal ikke her komme inn på barnas situasjon i de papirløse ekteskap, men mange triste skjebner kunne berettes som følge av denne form for kynisk utnyttelse av trygdesystemet.

Også i alderdommen premierer staten papirløse ekteskap, ved at to som lever sammen uten å være gift får ca. 7.500 kroner mere pr. år enn et pensjonistektepar.

«Folk og Land» har tidligere pekt på skjevhetene i vår sosialpolitikk, — noe vi vil fortsette med. Våre artikler om uføretrygden til alkoholikere og arbeidsskye individer har således gitt visse reaksjoner, og i et intervju «Aftenposten» har hatt med tidligere direktør i Rikstrygdeverket, Finn Alexander, gir han oss rett i flere av de synspunkter vi har hevdet. Hel-

ler ikke han er enig i trygderettens dyptgripende prinsipielle avgjørelser, hvor det i realiteten dreier seg om endringer i lovgivningens forutsetninger. Som et eksempel nevner han her de klagepunkter «Folk og Land» har rettet mot trygderetten, som i 1976 knesatte at alkoholisme i seg selv betinger uføretrygd. (Les «Folk og Land», apr. 1977)

Nasjonal Samling hadde i sitt sosialprogram klare linjer for en rettferdig fordeling av midlene. Vi ville ikke godta at millioner kroner ble ødslet bort i et trygdesystem uten kontrollmuligheter. Vi ville ikke tålt vår tids belønning av umoral og løsgjengeri, mens pensjonister lever på minstelønn og helseinstitusjoner stenges på grunn av manglende bevilgninger.

(Forts. side 7)

KOMMUNALMINISTEREN:

Vi må ikke basere vår økonomiske utvikling på innvandring av utenlandsk arbeidskraft

Vi vil nødig selge skinnen før bjørnen er skutt, men vi synes det lyder bra når kommunalministeren, Arne Nilsen, uttaler følgende til Aftenposten (21/7) i forbindelse med at innvandringspolitikken nå er opp til revurdering:

«Det er i alle fall grunn til

å slå fast at vi ikke må basere vårt lands økonomi og vår økonomiske utvikling på innvandring av utenlandsk arbeidskraft.»

Riktig nok er andre ting han sier, mer vage, men ting tyder på at LO og Arbeiderpartiet har et relativt realistisk syn på frem-

medarbeiderspørsmålet. Bl.a. uttalte den forrige kommunalminister, Leif Aune, i et TV-intervju at man er nødt til å ta hensyn til de stemninger som råder i folket, selv om man ikke liker dem. Vi liker heller ikke de tilløp til forfølgelse og fremmedhat som det av og til har vært tendenser til, men vi er helt på

linje med det overveldende flertall av nordmenn som mener det er både livsviktig og verdifullt å bevare vårt ensartede norske miljø, og som derfor er avgjorte motstandere av en liberal innvandringspolitikk.

Selv om dagens politikk, på dette område tross «innvandringsforbudet» er alt for slepp-

hendt, gir det likevel håp at ledende arbeiderpartipolitikere i dette spørsmål har en såvidt stor følsomhet for folkets mening. Vi får bare håpe at deres standpunkter fremdeles står ved makt den dag det for alvor blir mangel på arbeidskraft her til lands.